

РЕШЕНИЕ

№ 6171

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4566** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

С Решение № 1181 от 04.04.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 17337/2021 г. на Районен съд – София е потвърдено Наказателно постановление № 530822-F543406 от 11.08.2020 г., издадено от началника на отдел "Оперативни дейности" – С., ЦУ на НАП, с което на ЕТ "Ира – Ирена Георгиева" е наложена "Имуществена санкция" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС.Недоволен от постановеното решение е останал касационният жалбоподател ЕТ "Ира – Ирена Георгиева", което чрез пълномощник го обжалва в срок, като в жалбата се навеждат доводи за процесуална и материална незаконосъобразност. Заявява, че първоинстанционното решение е постановено при несъобразена и непрецизно изяснена фактическа обстановка. Счита, че в случая приетото от съда не само не кореспондира с реалните факти, но на паричната сума, намираща се извън касата, е дадено съвсем друго предназначение, което е произволно и във всички случаи доказателствено опровергано. Оспорва правната квалификация на нарушението. Моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени изцяло обжалваното решение, както и оспореното наказателно постановление. Моли за присъждане на разноски за

двете инстанции.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник, оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което отхвърли жалбата като неоснователна и остави в сила първоинстанционното решение като законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава становище за законосъобразност на атакувания съдебен акт и моли същият да бъде оставен в сила.

XX касационен състав на АССГ, след като обсъди доводите в жалбата, изслуша становищата на страните и анализира събраните по делото доказателства, намери касационната жалба за подадена в срок, процесуално допустима, но по същество – неоснователна.

В жалбата са наведени оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. За да се отговори на същите, касационната инстанция следва да обсъди събраните по делото доказателства, от които се установява следното от фактическа страна:

На 07.04.2021 г. от служители на НАП била извършена проверка със засичане на касовата наличност на търговски обект, стопанисван от ЕТ "Ира – Ирена Георгиева". Обектът притежавал фискално устройство. При проверката, след извършен опис на паричните средства в касата, проверяващите отразили, че дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАПФ бил в размер на 422,30 лева, а фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 432,70 лева. Установено било, че фискалното устройство притежава функциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. Проверката приключила със съставянето на протокол от същата дата – 07.04.2021 г., в който подробно били изложени констатациите на проверяващите служители и в който било отразено, че установената промяна в касовата наличност е в размер на 10,40 лева. За неизпълнение на задължение, извън случаите на продажби да отбележи всяка промяна в касовата наличност на фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" и "служебно изведени", на 07.04.2021 г. в присъствието на пълномощник на търговеца – жалбоподател, бил съставен Акт за установяване на административно нарушение F543406. Актосъставителят посочил, че установената промяна в касовата наличност е в размер на 10,40 лева и представлява въвеждане на пари от касата, която не е отразена на фискалното устройство в момента на извършването ѝ. Така установеното от фактическа страна, инспекторът по приходите квалифицирал като административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ. Касационен жалбоподател прави оплакване, че в АУАН и НП не се сочи разпоредбата на чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, която в случая е препращаща за приложението на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства. Като констатация това е така, но не води до допуснато СПН в административно наказателното производство. Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата е достатъчно ясна и описателна за да се приеме, че отсъствието на устройствената за тази наредба по чл. 118, ал. 4 от ЗДДС е процесуално нарушение, от което правата на жалбоподател да са били нарушени. Въз основа на съставения акт, на 14.05.2021 г. началникът на отдел "Оперативни дейности" – С. в ЦУ на НАП издал обжалваното пред СРС НП.

Районният съд потвърдил наказателното постановление, приел съставомерност на нарушението – не са противопоставени доказателства за установената разлика при

проверката в паметта на ФУ и касовата наличност. По фактите, установяващи извършеното административно нарушение не се спори, а от правна страна, нарушението е обосновано с неизпълнение на задължения на търговеца, наложени с разпоредби на Наредбата, в частност – чл. 33, ал. 1.

Решаващият съд е приел, че нарушението е установено по безспорен начин, а при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения и такива на материалния закон. При подробен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства е формирал съответни на тях фактически и правни изводи, като е обсъдил задълбочено и обстойно и всички наведени в жалбата съображения, твърдения и доводи, на които е дал съответен отговор. Обосновано е приел, че нарушението е извършено. Обсъдил е аргументирано и довода на жалбоподателя за малозначителност на деянието, като със съответни на доказателствата мотиви е приел, че не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Решаващият съд е приел, че определеният размер на наложеното административно наказание е правилно определен, като е отчел, че има данни нарушението да не се явява първо такова за санкционираното дружество; ниския размер на процесната сума и липсата на изложени мотиви за размера на санкцията. Постановил е законосъобразност на санкцията, определена в минималния размер от 500.00 лева, като е приел, че така определеният размер в пълна степен съответства на вида и тежестта на извършеното административно нарушение. Решението е валидно, правилно и обосновано, а формираните в същото изводи напълно се споделят от настоящата касационна инстанция.

С императивни разпоредби законодателят е вменил задължение за търговците да регистрират във фискалното устройство всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажби, като са указани операциите на фискалното устройство, посредством които се извършва това. Т. е., когато търговецът извършва промяна в касовата наличност той не може да избира нито дали да я отрази в устройството, нито по какъв начин, а единствено изпълнява указанията на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Следва да се подчертае, че промяната в касовата наличност следва да бъде отразена незабавно, в момента на нейното фактическото извършване – извеждане или въвеждане на сумата. Отразяването става чрез една от операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Действието по отразяване на промяната не може да бъде извършено в по-ранен или по-късен момент, а единствено в монета на промяната. Неизпълнението на това задължение се санкционира по реда на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС.

Досежно довода за малозначителност на деянието касационният съдебен състав споделя изцяло изложените от районния съд мотиви и в тази насока не намира основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Въз основа на установените правнорелевантни факти районният съд е направил обосновани и правилни правни изводи, които се споделят напълно от настоящата инстанция, поради което повторното им излагане не е необходимо. Още повече, че с нормата на чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК е предвидена възможност за препращане към мотивите на първоинстанционния съд. Правилно е приложен и материалният закон, а направените в тази насока оплаквания на касатора са неоснователни и няма да бъдат приповтаряни. Районният съд не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила при анализа и оценката на доказателствата. Съответствието между приетото от съда и установеното от доказателствата, както и между приетото от съда и направените от

него изводи, води до обоснованост на постановеното решение. Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства, XX касационен състав на АССГ намира, че доводите в касационната жалба са неоснователни и отменителни основания не са налице. По изложените съображения, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, претенцията на ответника по касационната жалба за присъждане на разноски е основателна и касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на ответника по касационната жалба разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 (сто) лева, определено по реда на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По тези съображения, XX касационен състав на Софийски градски административен съд

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1181 от 04.04.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 17337/2021 г. на Районен съд – София, НО/121.

ОСЪЖДА ЕТ "Ира – Ирена Георгиева" ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.